Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 22 päivänä joulukuuta 1972,
hiilen myynnin yhtenäistämisestä yhteismarkkinoilla

(72/443/EHTY)

(EYVL L 297, 30.12.1972, s. 45)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 1972,

hiilen myynnin yhtenäistämisestä yhteismarkkinoilla

(72/443/EHTY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 60 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 47 artiklan,

ottaa huomioon perustamissopimuksen 60 artiklan 1 kohdassa kielletyistä menettelytavoista hiili- ja teräsmarkkinoilla 2 päivänä toukokuuta 1953 tehdyn päätöksen N:o 30/53 ([1]),

ottaa huomioon hiilen myynnin yhtenäistämisestä yhteismarkkinoilla 18 päivänä maaliskuuta 1958 tehdyn päätöksen N:o 3/58 ([2]),

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön uusien jäsenvaltioiden liittymistä koskevan, 22 päivänä tammikuuta 1972 allekirjoitetun päätöksen ja erityisesti siihen liitetyn säädöksen 153 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että

häiriöiden välttämiseksi yhteismarkkinoilla päätöksessä N:o 3/58 rajoitettiin yritysten oikeutta yhtenäistää tarjouksensa muun hinnoitteluperusteen mukaan laaditun hinnaston kanssa, joka antaa ostajalle edullisimmat ehdot toimituspaikassa,

hiilimarkkinat ovat muuttuneet vuoden 1958 jälkeen; nykyisin voimassa olevat yhtenäistämisoikeuden rajoitukset on mukautettava uuteen tilanteeseen; on lisäksi otettava huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan, Tanskan ja Irlannin liittyminen yhteisöön sekä tästä aiheutuvat seuraukset hiilimarkkinoiden tulevaan kehitykseen,

tämän vuoksi on tarpeen korvata päätöksessä N:o 3/58 vahvistetut säännöt uusilla määräyksillä; edellä tarkoitetun säädöksen 30 artiklan mukaisesti on tässä yhteydessä otettava huomioon kyseisen säädöksen liitteessä II määritellyt suuntaviivat,

yhtenäistämisoikeus on rajoitettava sellaisten yritysten ja myyntijärjestöjen hinnastoihin, jotka vaikuttavat merkittävästi hintojen muodostumiseen yhteismarkkinoilla niiden tuotannon määrän ja edellytysten vuoksi; vuoden 1958 jälkeen saatujen kokemusten perusteella ne ovat yrityksiä, jotka myyvät yhteismarkkinoilla vuosittain yli miljoona tonnia kivihiiltä tai itse tuottamastaan kivihiilestä ja ruskohiilestä saatuja tuotteita; on otettava huomioon myös yritykset, jotka lopettavat piakkoin tuotantonsa,

on rajoitettava määriä, joita edellä tarkoitetut yritykset voivat toimittaa yhtenäistämisen perusteella yhteismarkkinoille; tavanomaisten hankintakanavien merkittävien muutosten välttämiseksi on tärkeää soveltaa tätä rajoitusta maantieteelli- sellä perusteella ja erottamalla päätuotteiden ryhmät,

yhtenäistämisoikeuden käyttäminen edellyttää, että toimitettavat polttoaineet ovat vertailukelpoisia yhtenäistämisen perustana käytetyn hinnaston tuotteisiin nähden,

laittoman alihinnoittelun estämiseksi yritykset ovat velvollisia päätöksen N:o 30/53 3 artiklan mukaisesti ottamaan huomioon toimitushinnan määrittämisessä kaikki yhtenäistämisen perustana käytetyn hinnaston ehdot,

yritysten on tarkan toimitushinnan laskemiseksi tunnettava täsmällisesti kuljetuskustannusten määrä,

([1]) EYVL N:o 6, 4.5.1953, s. 109
([2]) EYVL N:o 11, 29.3.1958, s. 157/58

▼B

yhtenäistämisalennusten tutkimiseksi meriliikenteen osalta yritykset ovat velvollisia ilmoittamaan komissiolle rahtimaksut, jotka ne ovat ottaneet huomioon yhtenäistämisalennusten laskemisessa; saattaakseen asianosaisten tietoon huomioidut rahtimaksut komissio voi julkaista ne, ja

yritysten yhtenäistämisen perusteella suorittamien liiketoimintojen laajuuden arvioimiseksi ja tämän päätöksen määräysten tosiasiallisen soveltamisen varmistamiseksi yrityksillä on oltava velvollisuus ilmoittaa komissiolle säännöllisesti niiden yhtenäistämisen perusteella suorittamien liiketoimien luonne ja määrä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Hiiliteollisuuden yritykset voivat käyttää oikeuttaan yhtenäistää hintansa muun hinnoitteluperusteen mukaan laaditun hinnaston kanssa, joka antaa ostajalle edullisemmat ehdot toimituspaikassa (yhtenäistäminen) ainoastaan tämän päätöksen jäljempänä tulevien artiklojen määräysten mukaisesti.

2. Tämän päätöksen määräyksiä sovelletaan myös hiiliteollisuuden myyntijärjestöihin ja yrityksiin päätöksen N:o 30/53 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2 artikla

Hiiliteollisuuden yritykset valtuutetaan yhtenäistämään hinnat yksinomaan alla lueteltujen myyntiyritysten ja -järjestöjen hinnastojen kanssa:

— Aachener Kohlenverkauf GmbH, Aachen,
— Comptoir belge des charbons, Bruxelles,
— Gewerkschaft Auguste — Viktoria, Marl i.W.,
— Houillères du Bassin du Centre et du Midi, Saint-Etienne,
— Houillères du Bassin de Lorraine, Metz,
— Houillères du Bassin du Nord et du Pas-de-Calais, Douai,
— Maatschappij Laura & Vereeniging, Eygelshoven,
— Maatschappij Oranje-Nassau, Heerlen,
— National Coal Board, London,
— Niedersächisher Kohlen-Verkauf GmbH, Hannover,
— Rheinischer Braunkohlenbrikett-Verkauf GmbH, Köln,
— Ruhrkohle AG, Essen,
— Saarbergwerke AG, Saarbrücken,
— Sophia-Jacoba Handelsgesellschaft m.b.H, Hückelhoven,
— Verkoopkantoor der Staatsmijnen, Den Haag.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklassa luetellut yritykset voivat suorittaa yhtenäistämistä jäljempänä mainituilla myyntialueilla ainoastaan siihen määrään asti, jonka ne ovat myyneet edellisen kalenterivuoden aikana.

Tässä määräyksessä tarkoitetut myyntialueet ovat:

a) Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti;

b) Saksan liittotasavallassa:
   — Alasaksin, Schleswig-Holsteinin, Hampurin ja Bremenin osavaltiot (Länder),
   — Nordrhein-Westfalenin, Rheinland-Pfalzin ja Saarlandin osavaltiot (Länder)
   — Hessenin, Daden-Württembergin ja Baijerin osavaltiot (Länder);

c) Belgia ja Luxemburg;

▼B

d) Ranskassa:

— seuraavat departementit ja niiden itäpuoliset alueet: Aisne, Seine-et-Marne, Loiret, Loir-et-Cher, Indre, Haute-Vienne, Dordogne, Lot-et-Garonne/Gers, Hautes-Pyréneés,

— kaikki muut Ranskan departementit;

e) Italia;

f) Alankomaat;

g) Tanska;

h) Irlanti;

▼A1

i) Greece.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja määriä sovelletaan erikseen seuraaviin tuotteisiin:

a) koksattavaksi tarkoitettu hiili;

b) kotitalouksille ja pienteollisuudelle tarkoitettu hiili;

c) muu hiili;

d) masuunikoksi;

e) valimokoksi;

f) muu koksi;

g) kivihiilipuristeet;

h) ruskohiilipuristeet.

3. Komissio voi nostaa tiettyjen yritysten tai myyntijärjestöjen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja määriä perustellusta hakemuksesta.

4 artikla

1. Yhtenäistäminen on sallittua ainoastaan, jos yritys voi varmuudella määrittää kuljetuskustannusten määrän määräpaikkaan asti.

2. Jos kuljetuskustannuksia ei julkaista tariffeina, yhtenäistämistä harjoittava yritys on velvollinen varmistamaan tarvittaessa tarkastelemalla alkuperäisiä tositteita, että ostajan ja kuljetusliikkeen toimittamat kuljetuskustannuksia koskevat tiedot pitävät paikkansa.

5 artikla

Toimitushinnan määrittämiseksi toimituspaikassa yhtenäistämistä harjoittavan yrityksen on otettava huomioon kaupasta mahdollisesti kuluttajan maksettavaksi tulevat kulut sekä hinnan korotukset ja alennukset tuhka- ja vesipitoisuuden mukaan, laadusta johtuvat maksut sekä muut tekijät, jotka määräävät hiilen käyttöarvoa, esimerkiksi rakeisuus, haihtuvien aineiden pitoisuus, lämpöarvo, rikkipitoisuus ja koksaantuvuus.

6 artikla

1. Hiiliteollisuuden yritykset, joiden yhtenäistämiseen perustuviin liiketoimiin yhteismarkkinoilla sisältyy meriliikennettä, ovat velvollisia ilmoittamaan liiketoimet komissiolle. Tämän ilmoituksen on sisällettävä rahdit, joihin yhtenäistämisalennusten laskeminen perustuu.

2. Ilmoitus on tehtävä myyntisopimuksen tekohetkellä, ja sen on sisällettävä yhtenäistetyn hinnan laskemisessa käytetyt tekijät ja siinä on eriteltävä lastaus- ja rahtikulut, mukaan lukien satamamaksut, vakuutukset ja muut lastaajan perimät maksut.

3. Komissio ilmoittaa pyynnöstä asianomaisille yrityksille sen tietoon saatetut rahdit. Komissio voi myös julkaista ne.

▼B

7 artikla

Yritykset, jotka käyttävät yhtenäistämisoikeutta, ovat velvollisia ilmoittamaan komissiolle puolivuosittain 15 päivänä elokuuta ja 15 helmikuuta joka vuosi:

a) polttoainemäärät, joista yhtenäistämiseen perustuvat toimitussopimukset on tehty ilmoittaen samalla sovitut ehdot,

b) polttoainemäärät, jotka on toimitettu yhtenäistämisen perusteella sekä polttoaineet, jotka on toimitettu hinnaston mukaisesti jokaisella 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla myyntialueella.

Yritysten on tehtävä nämä ilmoitukset lomakkeilla, joiden yksityiskohdat komissio tarkentaa.

8 artikla

Tämän päätöksen määräykset eivät estä yrityksiä yhtenäistämästä hintojaan 60 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan mukaisesti yhteisön ulkopuolisten yritysten tarjoamien ehtojen kanssa.

9 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1973. Päätös 3/58 kumotaan samana päivänä.